

Rišon/Kohen 30,11 -31,17 - Prvi Pozvanik

(poglavlje 30)

Vajedaber HAŠEM el-Mošé lemor.

11 I govoraše VJEČNI Mošeu rekavši: 12 Kada budeš prebrajao sinove Izraelove prema broju njihovom, svaki čovjek ima dati naknadu VJEČNOM za dušu svoju dok ih se broji, pa neće biti pomora među njima dok ih se prebraja. 13 Ovo je ono što će dati: svaki koji prođe prebrajanje pola šekela, prema svetom šekelu dvadeset gera za šekel, pola šekela bit će prinos VJEČNOM. 14 Svaki koji prođe prebrajanje, od dvadeset godina naviše, dat će prinos VJEČNOM. 15 Imućni neće dati više i potrebiti neće dati manje od pola šekela, da daju prinos VJEČNOG, da daju naknadu za svoje duše. 16 Uzet ćete srebro naknade od sinova Izraelovih i dati ga za službu Šatora sastanka, i bit će sinovima Izraelovim za spomen pred VJEČNIM, da daju naknadu za svoje duše, 17 I govoraše VJEČNI Mošeu rekavši: 18 I načiniti ćete bakreni umivaonik i postolje mu od bakra, za pranje, i staviti ćete ga između Šatora sastanka i žrtvenika, i natočiti ćete tamo vode. 19 I prat će Aron i sinovi njegovi iz njega ruke svoje i noge svoje. 20 Kada će prilaziti Šatoru sastanka prat će se vodom pa neće umrijeti ili kada se približe žrtveniku da služe, da podignu u dimu paljenicu VJEČNOM. 21 Oprat će ruke svoje i noge svoje, te neće umrijeti i bit će im vječita uredba, za njega i potomstvo njegovo kroz generacije. 22 I govoraše VJEČNI Mošeu rekavši: 23 A ti, uzmi za sebe najboljih mirodija: čiste smirne pet stotina (šekela težine) i mirisnog cimeta pola toliko, dvjesto i pedeset (šekela težine) i mirisne trstike dvjesto pedeset (šekela težine). 24 I kasije pet stotina, po svetom šekelu, i hin maslinova ulja. 25 I napraviti ćeš od toga ulje za sveto pomazivanje, mirisnu mješavinu, djelo majstora za mirodije, bit će to ulje za sveto pomazivanje. 26 Pomazati ćeš njime Šator sastanka i Kovčeg saveza, 27 i stol i sve njegovo posuđe, svijećnjak i sve njegove alatke, i kadioni žrtvenik, 28 žrtvenik za paljenice i sve njegove alatke, i umivaonik i njegovo postolje. 29 Posvetiti ćeš ih i bit će svetije od svetog, što ih god dotakne postat će sveto. 30 I Arona ćeš i sinove njegove pomazati da Mi budu svećenici. 31 A sinovima Izraelovim ćeš govoriti i reći: Ovo će Mi biti ulje svetog pomazanja kroz generacije. 32 Na tijelo čovjeka neće ga izliti, i prema njegovim omjerima nećete izrađivati ništa poput njega. Ono je sveto, sveto će vam biti. 33 Tko god namiješa išta poput njega i koji da od njega tuđincu bit će odsječen od naroda svog. 34 I reče VJEČNI Mošeu: Uzmi si mirodija: stakte, i onih i galbana, mirodija i čistog tamjana, u jednakim omjerima neka budu. 35 I napraviti ćeš od toga kâd, djelo majstora za mirodije, dobro izmiješan, čist, svet. 36 Fino ćeš istucati nešto od toga i staviti nešto od toga pred Svjedočanstvo u Šatoru sastanka gdje ću održavati sastanke s tobom, bit će ti svetije od svetog. 37 A kâd koji ćeš načiniti, prema njegovim omjerima nećete izrađivati ništa za sebe, sveto će vam biti za VJEČNOG. 38 Tko god namiješa išta poput njega da bi ga mirisao bit će odsječen od naroda svog.

(poglavlje 31)

1 Još zapovjedi VJEČNI Mošeu: 2 "Evo, po imenu pozvah Bezaleela, sina Urije, unuka Hurova, od plemena Judina, 3 I napunih ga duha B-žjega, umjetničke mudrosti, uviđavnosti, razuma i svake vještine: 4 Da napravi nacрте umjetničkih radova i da ih izvede u zlatu, srebru i mjedi; 5 Da kleše i ukiva drago kamenje, da urezuje drvo, ukratko, da izrađuje svaki posao. 6 Ujedno dadoh mu druga

Aholiava, sina Ahisamakova, od plemena Danova, i svima drugim u umjetnosti vještacima udijelih mudrost, da izrade sve, što sam ti zapovjedio. 7 Šator sastanka, kovčeg zakona, pomirilište nad njim i druge sprave u Šatoru; 8 Naime stol i sprave njegove, svijećnjak od čistog zlata sa svima spravama njegovim i žrtvenik kadioni; 9 Onda žrtvenik za žrtvu paljenicu sa svima spravama njegovim, umivaonicu i podnožje njezino; 10 Sjajne haljine i sveto ruho za svećenika Arona i haljine sinovima njegovim za službu svećeničku; 11 Onda ulje pomazanja i kad mirisni za Svetište. Sve neka ne, čine točno onako, kako sam ti zapovjedio." 12 Još zapovjedi VJEČNI Mošeu: 13 "Objavi sinovima Izraelovim ovu zapovijed: Držite moje šabate, jer one su znak zavjeta između mene i vas kroz sve naraštaje, da se spozna, da sam ja, G-spod, koji vas posvećujem. 14 Držite dakle šabat, jer vam on ima biti svet. Tko njega oskvrni, neka se kazni smrću, jer tko radi kakav posao taj dan, neka se istrijebi iz naroda svojega. 15 Šest dana smije se raditi, a sedmi je dan šabat, odmor svet VJEČNOM. Tko radi u dan šabata, neka se kazni smrću. 16 Tako eto imaju sinovi Izraelovi držati šabat i kroz sve naraštaje svetkovati šabat kao obvezu, što vječno vrijedi. 17 Ona neka bude znak zavjeta između mene i sinova Izraelovih za vječna vremena, jer je u šest dana stvorio je VJEČNI nebo zemlju; a u sedmi dan je otpočinio i svetkovao."

Šeni/Levi 31,18-33,11 - Drugi Pozvanik

Vajiten el-Mošē kehaloto ledaber ito behar Sinaj šnej luhot ha'edut luhot even ktuvim be'ecba Elohim.

18 Kad je on bio završio svoj razgovor s Mošedom na gori Sinaj, predade mu obadvije ploče zakona, ploče kamene prstom B-žjim napisane.

(poglavlje 32)

1 Kad vidje narod, da Moše zadugo ne silazi s gore, skupi se narod kod Arona i zatraži od njega: "Hajde. Napravi nam boga, koji će ići pred nama, jer ne znamo, što bi tome Mošeu, čovjeku, koji nas izvede iz zemlje egipatske." 2 Aron im odgovori: "Poskidajte zlatne naušnice, što ih nose na ušima žene vaše, sinovi vaši i kćeri vaše, i donesite mi ih." 3 Sav narod poskida zlatne naušnice, što su ih nosili na ušima, i donese ih Aronu. 4 On ih uze od njih, preli ih i napravi od njih tele liveno. Tada oni povikaše: "Ovo je bog tvoj, Izraele, koji te izvede iz zemlje egipatske." 5 Kad to vidje Aron, napravi žrtvenik pred njim, i proglasi Aron glasno: "Sutra je svetkovina u čast VJEČNOM." 6 Sutradan rano ustadoše, žrtvovaše žrtvu paljenicu i prinesoše žrtvu mirotvornu, i posjeda narod da jede i pije. Onda ustadoše da plešu. 7 Ali VJEČNI reče Mošeu: "Idi, siđi dolje, jer narod tvoj, što si ga izveo iz zemlje egipatske, čini zlo. 8 Brzo zađoše s puta, što sam im ga zapovjedio. Napraviše sebi tele liveno, pokloniše mu se, prinesoše mu žrtvu i povikaše: "Ovo je bog tvoj, Izraele, koji te izvede iz zemlje egipatske." 9 Još reče VJEČNI Mošeu: "Promatrao sam narod taj, i vjeruj mi, to je narod tvrdovrat. 10 Sad pusti me, da se raspali gnjev moj na njega i da ga uništim, a tebe ću učiniti narodom velikim." 11 Moše je gledao da ublaži VJEČNOG, B-ga svojega, pa reče: "Zašto, VJEČNI, da se raspaljuje gnjev tvoj na narod tvoj, što si ga izveo iz zemlje egipatske snagom velikom i rukom jakom? 12 Zašto da mogu reći Egipćani: 'Lukavo ih izvede, da ih pomori u gorama i da ih istrijebi sa zemlje!' Povrati se od raspaljenoga gnjeva svojega, i neka ti bude žao zbog zla, što si ga namijenio narodu svojemu. 13 Spomeni se Avrahama, Jichaka i Israela, slugu svojih, kojima si se sam sobom

zakleo i obećao: 'Umnožit ću potomstvo vaše kao zvijezde na nebu i svu tu zemlju, o kojoj sam govorio, dat ću potomcima vašim, i oni je imaju zauvijek posjedovati.' " 14 Tada se sažali VJEČNI radi zla, kojim se bio zaprijetio narodu svojemu. 15 I Moše se vrati i siđe s gore s obadvije ploče zakona u ruci. Ploče su bile napisane na obadvije strane; sprijeda i straga bile su napisane. 16 Od samoga B-ga bile su ploče napravljene, i pismo je bilo pismo B-žje, na ploče urezano. 17 Kad Jošua začu veliku viku naroda, reče Moše: "Vika je bojna u taboru." 18 Ali on odgovori: "Nije to vika pobjednika, a niti vika pobijeđenih: čujem samo pjevanje." 19 Kad se približi taboru, ugleda tele i ples. Tada se razgnjevi Moše, i baci ploče iz ruke i razbi ih pod gorom. 20 Uze tele, što su ga bili napravili, spali ga u ognju i samelje ga u prah, prosu ga u vodu, i to dade piti sinovima Izraelovim. 21 I reče Moše Aronu: "Što ti učini ovaj narod, te mu nanese tako teško zlo?" 22 Aron odgovori: "Ne ljuti se, gospodar moj. Ti znaš sam, kako je ovaj narod zao. 23 Zatražiše od mene: 'Napravi nam boga, koji će idi pred nama, jer ne znamo, što bi tome Moše, čovjeku, koji nas izvede iz zemlje egipatske.' 24 Ja im rekoh: 'Tko ima zlata, neka ga skine sa sebe.' I dadoše mi ga, i ja ga bacih u oganj, i izađe ovo tele." 25 Kad Moše vidje, da je narod tako razuzdan bio, jer mu je Aron bio popustio uzde na zloradost neprijatelja njihovih. 26 Stade Moše na vrata tabora i povika: "Tko je za VJEČNOG, ovamo k meni." Tada se skupiše oko njega svi sinovi Levijevi. 27 Njima reče: "Ovako veli VJEČNI, B-g Izraelov: 'Svaki neka pripaše svoj mač uz bedro svoje. Prođite kroz tabor od jednih vrata do drugih, svaki neka ubije brata svojega, prijatelja svojega i rođaka svojega.'" 28 Sinovi Levijevi učiniše po zapovijedi Moševoj, i pogibe naroda u taj dan oko tri tisuće ljudi. 29 Tada reče Moše: "Napunite danas sebi ruke za VJEČNOG, jer se je svaki borio protiv sina svog i protiv brata svog; zato neka budete danas blagoslovljeni." 30 Drugi dan reče Moše narodu: "Teško se ogriješiste. Zato ću se uspeti VJEČNOM. Može biti da izmolim oprostjenje za grijeh vaše." 31 Tako se vrati Moše natrag VJEČNOM i reče: "Ah, teško sagriješi narod ovaj, napravivši sebi boga od zlata. 32 Ipak mu sada oprosti grijeh njegov. Ako nećeš, onda me radije izbriši iz knjige, koju vodiš." 33 VJEČNI odgovori Moše: "Tko se je ogriješio protiv mene, toga ću samo izbrisati iz knjige svoje. 34 A sada idi i povedi narod, kamo sam ti zapovijedio. Evo, moj će anđeo ići pred tobom. Ali kad dođe vrijeme pohoda, kaznit ću na njima grijeh njihov." 35 I VJEČNI je udarao narod zato, jer je bio dao napraviti tele, što ga napravi Aron.

(poglavlje 33)

1 VJEČNI zapovijedi Moše: "Idi, otiđi odavdje, ti i narod, što si ga izveo iz zemlje egipatske, u zemlju, za koju se zakleh Avrahamu, Jichaku i Jaakovu, kad rekoh: 'Potomcima tvojim dat ću je.' 2 Poslat ću pred tobom anđela i protjerat ću; Kanaance, Amoreje, Perizeje, Hiveje i Jebuseje. 3 On će te dovesti u zemlju, u kojoj teče mlijeko i med. Ja naime neću sam ići u tvojoj sredini, da vas ne bih morao inače uništiti putem, jer si narod tvrdovrat." 4 I kad je narod čuo ovu zlu vijest, ožalosti se, i nitko ne htjede metnuti na sebe nakit svoj. 5 Jer VJEČNI reče Moše: "Reci sinovima Izraelovim: 'Vi ste narod tvrdovrat. Kad bih samo jedan časak išao u tvojoj sredini, morao bih te uništiti. Skini zato nakit svoj sa sebe, onda ću vidjeti, što mogu s tobom učiniti.' " 6 I poskidaše tako sa sebe sinovi Izraelovi nakit svoj počevši od gore Horeva. 7 Moše uze Šator i razape ga za njega izvan tabora u nekoj udaljenosti od tabora. Nazva ga "Šator sastanka". Ako je tko htio pitati VJEČNOG, pošao bi van k Šatoru sastanka, što je stajao izvan tabora. 8 Kadgod je Moše izlazio van k Šatoru, ustajao bi sav narod. Svaki bi stajao na ulazu šatora svojega i gledao za Mošem, dok ne bi stupio u Šator. 9 Čim bi Moše stupio u Šator, spustio bi se dolje stup od oblaka i stajao bi na ulazu Šatora, dok bi on govorio s Mošem. 10 I kad bi sav narod vidio stup od oblaka gdje stoji na ulazu

Šatora, svi bi ustali i svaki bi se bacio ničice na ulazu šatora svojega. 11 A govorio je VJEČNI s Mošem licem u lice, kao što govori netko s prijateljem svojim. Potom bi se ovaj vratio u tabor, a sluga njegov, mladi Jošua bin Nun, ne bi se maknuo od Šatora.

Šliši 33,12-16 - Treći Pozvanik

Vajomer Moše el-HAŠEM re'e ata omer elaj ha'al et-ha'am haze ve'ata lo hodatani et ašer-tišlah imi ve'ata amarta jedatiha vešem vegam-macata hen be'ejnaj.

12 Moše reče VJEČNOM: "Evo, ti mi zapovijedaš: 'Vodi taj narod', ali nisi mi objavio, koga ćeš poslati samnom. A ipak si tvrdio: 'Znam te po imenu, i našao si milost u očima mojim.' 13 Pa ako sam doista našao milost u očima tvojim, onda mi objavi namjere svoje, da na tebi spoznam, da sam našao milost u očima tvojim. Ipak promisli, da je ovaj narod tvoj narod." 14 VJEČNI reče: "Ja da osobno idem i da ti oduzmem svu brigu?" 15 Odgovori mu: "Ako nećeš osobno ići s nama, onda nas radije ne vodi odavde. 16 Pa po čemu će se spoznati, da smo ja i tvoj narod našli milost u očima tvojim, ako ne po tom, da ideš s nama, i da smo mi, ja i tvoj narod, time odlikovani pred svima narodima, što su na zemlji?"

Revi'i 33,17-23 - Četvrti Pozvanik

Vajomer HAŠEM el-Mošé gam et-hadavar haze ašer dibarta e'ese ki-macata hen be'ejnaj va'eda'aha bešem.

17 VJEČNI reče Mošeu: "I tu molbu, što si je izrekao, ispunit ću, jer ti si našao Milost u očima mojim i znam te po imenu." 18 Moše reče: "Daj mi da vidim slavu tvoju." 19 On odgovori: "Učinit ću da prođe sva slava moja ispred očiju tvojih i proglasit ću pred tobom moje ime 'VJEČNI'. Bit ću milostiv, komu hoću da budem milostiv, i smilovat ću se, komu hoću da se smilujem." 20 On nastavi dalje: "Lica mojega ne možeš vidjeti; jer me ni jedan čovjek ne može vidjeti i ostati živ." 21 Dalje reče VJEČNI: "Evo, kod mene ima mjesta; ovdje možeš stati na hrid. 22 Kad onda bude prolazila slava moja, stavit ću te u šupljinu hridi i zaklonit ću te rukom svojom, dok ne prođem. 23 Kad zatim odmaknem ruku svoju, vidjet ćeš mi leđa. Ali lice moje ne smije nitko gledati."

Hamiši 34,1-9 - Peti Pozvanik

(poglavlje 34)

Vajomer HAŠEM el-Mošé psol-leha šnej-luhot avanim karišonim vehatavti al-haluhot et-hadevarim ašer haju al-haluhot harišonim ašer šibarta.

1 VJEČNI zapovijedi Mošeu: "Isteši sebi dvije ploče od kamena, kao što su bile prve, da napišem na ploče zapovijedi, što su stajale na prvim pločama, koje si razbio. 2 Budi tada spreman za sutra, da

rano izađeš na goru Sinaj i tamo na vrhu gore stupiš preda me. 3 Nitko ne smije izaći s tobom gore i pojaviti se na cijeloj gori. Ni ovce ni goveda ne smiju pasti uz ovu goru." 4 I on tako istesa sebi dvije ploče od kamena, kao što su bile prve. Sutradan u rano jutro ustade Moše i izađe na goru Sinaj, kao što mu je bio zapovjedio VJEČNI. Dvije ploče kamene uze u ruku sa sobom. 5 Kad onda VJEČNI siđe dolje u oblaku, stade on tamo uz njega i prizva ime VJEČNOG. 6 Tada prođe VJEČNI ispred njega i oglasi se: "VJEČNI, B-g milosrdan i milostiv, strpljiv, bogat milošću i vjernošću, 7 Koji čuva vjernost tisućama, koji prašta krivnju, opačinu i grijeh, ali nikoga ne pušta bez kazne, nego zlodjela otaca pohodi na djeci i na unučadi, na trećem i četvrtom koljenu." 8 Moše se prignu brže sve do zemlje, pokloni se. 9 Tada reče: "Ako sam našao milost u očima tvojim, VJEČNI, onda neka bi išao VJEČNI u našoj sredini. Ako je i tvrdovrat narod, oprostite nam ipak zlodjela naša i grijeh naš i daj da budemo tvoja svojina."

Šiši 34,10-26 - Šesti Pozvanik

Vajomer hine anohi koret berit neged kol-amha e'esh nifla'ot ašer lo-nivre'u vehol-ha'arec uvehol-hagojim vera'a hol-ha'am ašer-ata vekirbo et-ma'ase HAŠEM ki-nora hu ašer ani ose imah.

10 On reče: "Evo, ja sklapam zavjet. Pred cijelim narodom tvojim učinit ću čudesa, kakva se nisu dogodila na svoj zemlji i ni u kojem narodu, i narod, među kojim živiš, vidjet će djelovanje VJEČNOG, jer čudovito je, što ću učiniti na tebi. 11 Upamti dobro, što ti danas zapovijedam! Evo, protjerat ću ispred tebe Amoreje, Kanaance, Hiteje, Perizeje, Hiveje i Jebuseje. 12 Čuvaj se, da ne sklopiš saveza sa stanovnicima zemlje, u koju ćeš doći, da ti oni ne postanu zamka u sredini tvojoj. 13 Nego žrtvenike njihove porušite, kamene spomenike njihove porazbijajte i lugove idola njihovih sasijecite. 14 Jer nijednom drugom B-gu ne smiješ se klanjati. Jer VJEČNI, čije je ime Ljubomorani, je B-g ljubomorani. 15 Ne sklapaj zato saveza sa stanovnicima zemlje. Inače, kad budu oni činili preljubu s bogovima svojim i žrtvovali bogovima svojim, pozvat će tebe, pa bi i ti mogao učestvovati kod žrtvene gozbe njihove; 16 I ženiti sinove svoje kćerima njihovim, da bi tako kćeri njihove činile preljubu s bogovima, mogle bi i sinove tvoje zavesti, da čine preljubu s bogovima. 17 Ne smiješ praviti sebi lika B-žjeg livena. 18 Svetkovinu nekvasnih kruhova imaš obdržavati. Sedam dana imaš jesti nekvasan kruh, kao što sam ti zapovjedio, u vrijeme mjeseca aviva; jer u mjesecu avivu izašao si iz Egipta. 19 Sve, što je prvorodeno, pripada meni: Svako prvo muško u stoci tvojoj, bilo goveče ili ovca, imaš posvetiti. 20 Ali magare prvenče imaš otkupiti janjetom. Ako to nećeš, onda mu slomi siju. Svakoga prvorodjenca između sinova svojih imaš otkupiti. Pred lice moje ne smijete se pokazati praznih ruku. 21 Šest dana radi, a sedmi dan počini. I u vrijeme oranja i žetve imaš obdržavati šabat. 22 I svetkovinu sedmice imaš svetkovati u vrijeme prvina žetve pšenične i svetkovinu berbe na svršetku godine. 23 Triput u godini ima se svako muško između vas pokazati pred B-gom VJEČNIM, B-gom Izraelovim. 24 Jer ću protjerati narode ispred tebe i pokrajine tvoje raširiti ću, i nitko neće poželjeti sebi zemlje tvoje, kad izađeš, da se triput u godini pokažeš pred VJEČNIM, B-gom svojim. 25 Nemoj prinositi krvi od zaklanice žrtve moje zajedno s kruhom kvasnim, i od žrtve svetkovine Pesaha neka ništa ne preostane do ujutro. 26 Najbolje od prvina polja svojega donesi u kuću VJEČNOG, B-ga svojega. Ne kuhaj jareta u mlijeku matere njegove."

Švi'i 34,27-35 - Sedmi Pozvanik

Vajomer HAŠEM el-Mošē ktov-leha et-hadevarim ha'ele ki al-pi hadevarim ha'ele karati itha brit ve'et-Jisra'el.

27 Potom zapovijedi VJEČNI Mošeu: "Napiši sebi te zapovijedi, jer na temelju tih zapovijedi sklapam zavjet s tobom i s Izraelom." 28 Četrdeset dana i četrdeset noći boravio je Moše tamo kod VJEČNOG. Nije jeo ni kruha, niti je pio vode. I VJEČNI napisa na ploče zapovijedi zavjeta, deset zapovijedi. 29 Kad je Moše silazio s gore Sinaja, s obadvije ploče zakona u ruci, i kad je sišao s gore, nije znao, da se svijetlilo lice njegovo od razgovora s njim. 30 Kad Aron i svi sinovi Izraelovi ugledaše Mošea i vidješe, da se je svijetlilo lice njegovo, pobojaše se pristupiti k njemu. 31 Ali ih zovnu Moše k sebi. I dođoše k njemu Aron i svi glavari zajednice, i Moše se porazgovori s njima. 32 I svi ostali sinovi Izraelovi pristupiše. On im tada priopći sve, što mu je bio naložio VJEČNI na gori Sinaju. 33 Pošto je Moše bio prestao s njima govoriti, stavi pokrivalo na lice svoje. 34 I kadgod je Moše stupio pred VJEČNOG, da govori s njim, skinuo bi pokrivalo, dok nije opet izašao, i kad bi izašao, priopćio bi sinovima Izraelovim sve, što mu je bilo naloženo. 35 Pritom su vidjeli sinovi Izraelovi lice Moševo, kako se svijetlilo. Moše bi onda opet stavio pokrivalo na lice svoje, dok opet nije otišao da govori s njim.

Maftir 34,33-35

Vajehal Moše midaber itam vajiten al-panav masve.

33 Pošto je Moše bio prestao s njima govoriti, stavi pokrivalo na lice svoje. 34 I kadgod je Moše stupio pred VJEČNOG, da govori s njim, skinuo bi pokrivalo, dok nije opet izašao, i kad bi izašao, priopćio bi sinovima Izraelovim sve, što mu je bilo naloženo. 35 Pritom su vidjeli sinovi Izraelovi lice Moševo, kako se svijetlilo. Moše bi onda opet stavio pokrivalo na lice svoje, dok opet nije otišao da govori s njim.

Haftara - Šabat Ki Tisa

Kraljevi I 18,1 - 18,39 (po sefardskom običaju 18,20 - 18,39)

(poglavlje 36)

Vajehi jamim rabim udvar HAŠEM haja el-Elijahu bašana hašlišit lemor leh hera'e el-Ah'av ve'etna matar al-penej ha'adama.

1 Prodoše mnogi dani, kad treće godine riječ VJEČNOG ovako progovori Iliji: “Idi, stani pred Ahaba, i pustit ću kišu na zemlju.” 2 Ilija ode da stane pred Ahaba. 3 U Samariji je vladala velika glad. Ahab pozva Obadiju, upravitelja doma svoga. - A Obadija se vrlo bojao VJEČNOG; 4 i kad je Izebela istrijebila proroke VJEČNOG, Obadija uze sto proroka i sakri ih po pedeset u jednu spilju, gdje ih je hranio kruhom i vodom. 5 Ahab reče Obadiji: “Pođi po zemlji na izvore i na potoke, kako bismo našli trave da sačuvamo na životu konje i mazge i sprečimo da uquine stoka.” 6 Oni podijeliše među sobom zemlju kuda će ići. Ahab ode jednim putem sam, a Obadija drugim. 7 Kad je Obadija bio na putu, susrete ga Ilija. Obadija ga prepozna, pade ničice i reče: “Jesi li ti, gospodaru moj, Ilija?” 8 On mu odgovori: “Ja sam; idi, kaži gospodaru svome: ‘Evo Ilije!’” 9 A Obadija reče: “Što sam zgriješio da slugu svoga predaš u ruke Ahabu koji će učiniti da umrem? 10 Živ je VJEČNI! Nema, naroda ni kraljevstva kuda nije slao gospodar moj da te traže, i kad sam mu govorio da te nema, on zakle kraljevstva i narode što te nisu mogli naći. 11 A ti sad kažeš: ‘Idi, kaži gospodaru svome: Evo Ilije!’ 12 A kad ja odem od tebe duh će te VJEČNOG ne znam kamo odnijeti, a ja ću obavijestiti Ahaba, koji te neće naći, pa će me ubiti. 13 A sluga se tvoj od mladosti svoje boji VJEČNOG. Nije li kazano gospodaru mome što sam učinio kad je Izebela ubijala proroke VJEČNOG? Kako sam sakrio stotinu proroka VJEČNOG, po pedeset u jednu spilju, i hranio ih kruhom i vodom? 14 A ti sad kažeš: ‘Idi, kaži gospodaru svome: Evo Ilije!’ Ubit će me.” 15 Ali Ilija reče: “Živ je VJEČNI nad vojskama, čiji sam ja služitelj! Danas ću se pokazati Ahabu.” 16 Obadija ode pred Ahaba i izvijesti ga o tome. I Ahab ode pred Iliju. 17 Kad Ahab vidje Iliju, reče mu: “Jesi li ti onaj koji praviš zabune u Izraelu?” 18 Ilija odgovori: “Ne pravim ja zabune u Izraelu, nego to činiš ti i dom tvoj, jer ste napustili zapovijedi VJEČNOG i pristali ste za Baalom. 19 Saberite k meni sav Izrael na goru Karmel, kao i četiri stotine i pedeset proroka Baalovih i četiri stotine proroka Aštartinih koji jedu za stolom Izebelinim!” 20 Ahab poslao glasnike k svim sinovima Izraelovim i sabra proroke na gori Karmelu. 21 Tada Ilija pristupi svemu narodu i reče: “Dokle ćete hramati na dvije strane? Ako je VJEČNI B-g, idite za njim; ako li je Baal, idite za njim.” Narod mu ne odgovori ni riječi. 22 I Ilija reče narodu: “Ja sam sam ostao od proroka VJEČNOG, a proroka Baalovih ima četiri stotine i pedeset. 23 Neka nam se dadu dva junca; neka oni izberu za sebe jednoga, pa neka ga rasijeku na komade i stave na drva, ali vatru neka ne zapale; a ja ću pripremiti drugog junca i staviti ga na drva, ali vatre neću podmetati. 24 Tada prizovite ime svoga boga, a ja ću prizvati ime VJEČNOG, pa koji se B-g odazove ognjem, onaj neka je B-g.” Sav narod odgovori i reče: “Dobro je!” 25 Ilija reče prorocima Baalovim: “Izaberite sebi jednog junca i pripremite ga, jer je vas više, pa prizovite ime boga svoga, ali ne podmećite vatru.” 26 Oni uzeše junca kojega im dadoše i spremiše ga; i prizivahu ime Baalovo od jutra do podne govoreći: “Baale, usliši nas!” Ali ne bi ni glasa ni odgovora. Skakali su pred žrtvenikom koji bijahu podigli. 27 U podne Ilija im se naruga govoreći: “Vičite naglas, kad

je on bog! Bit će da se nešto zamislio ili je zauzet, ili je na putu; ili možda spava, pa će se probuditi.” 28 I oni zavikaše jakim glasom i počеше se parati mačevima i kopljima po svom običaju, dok ih krv ne obli. 29 Kad prođe podne, stadoše prorokovati dok nije došlo vrijeme da se prinese prilog; ali ne bi ni glasa, ni odgovora, ni znaka pažnje. 30 Tada Ilija reče svemu narodu: “Pristupite k meni!” I pristupi k njemu sav narod. Ilija opet podigne žrtvenik VJEČNOG koji bješe razvaljen. 31 Uze dvanaest kamenova, prema broju plemena sinova Jakovljevih kome VJEČNI bješe rekao: “Ime tvoje bit će Izrael; 32 i s tim kamenovima sagradi žrtvenik imenu VJEČNOG. Oko žrtvenika načini jarak koji je mogao primiti dvije mjere sjemenja. 33 Namjesti drva i stavi na njih junca razrezana na komade. 34 Pa reče: “Napunite četiri kabla vode i izlijte na žrtvu i na drva.” I reče: “Učinite to još jedanput.” I oni učiniše to još jedanput. I reče: “Učinite to i treći put.” I oni učiniše to i treći put. 35 Voda poteče oko žrtvenika a i jarak se napuni vodom. 36 Kad dođe vrijeme da se prinese žrtva, prorok Ilija pristupi i reče: “VJEČNI, B-že Abrahamov, Izakov i Izraelov, neka se danas pozna da si ti B-g u Izraelu i da sam ja sluga tvoj, da sam sve ovo učinio po tvojoj riječi. 37 Usliši me, VJEČNI, usliši me, da bi ovaj narod spoznao da si ti, VJEČNI, B-g i da si ti taj koji obraćaš srce njihovo!” 38 I oganj VJEČNOG pade i spali žrtvu paljenicu, drva i kamenje i zemlju te upi vodu iz jarka. 39 Kad to vidje narod, padoše ničice na zemlju govoreći: “VJEČNI je B-g, VJEČNI je B-g!”

Minha - Šemot 35,1-20

Kriat Tora (Paraša Vajakhel)

Vajakhel Moše et-kol-adat benej-Jisra'el vajomer alehem ele hadevarim ašer-civa HAŠEM la'asot otam.

1 Nato skupi Moše svu zajednicu sinova Izraelovih i reče im: "Ovo je zapovjedio VJEČNI da činite: 2 Šest dana smije se raditi. Ali sedmi dan ima vam biti svet, blagdan, dan odmora u čast VJEČNOM. Tko bi radio na taj dan, ima se kazniti smrću. 3 Na šabat ne smijete paliti vatre ni u jednom od svojih stanova." 4 Još zapovjedi Moše cijeloj zajednici sinova Izraelovih: "Ovo je zapovjedio VJEČNI: 5 I dajte od onoga što posjedujete, prilog za VJEČNOG. Svaki, koga srce njegovo na to ponuka, neka donese kao prilog za VJEČNOG zlato, srebro i mjed; 6 Modri i crveni skerlet, grimiz, fini lan i kostrijet; 7 Koze ovnujske crveno obojene, kože od jazavca i drvo akacije; 8 Ulje za svijećnjak i mirise za ulje pomazanja i za mirisavi kad; 9 Kamenje oniksovo i drago kamenje za okivanje na oplećak i naprsnik. 10 Svi, koji su među vama vješti u umjetnosti, neka dođu i neka sve postave, što je zapovjedio VJEČNI: 11 Svetište, Šator i šatorski pokrov njegov i povrh njega gornji pokrov, njegove kuke, daske, prijevornice, stupove i stopice njihove; 12 Kovčeg i motke njegove, pomirilište i zavjes unutrašnji; 13 što, motke njegove i sve sprave njegove i kruh obličja; 14 Svijećnjak za rasvjetu i sprave njegove i svjetionice i ulje za svijećnjak; 15 Žrtvenik kadioni i motke njegove, ulje pomazanja i kad miomirisni, zavjesa od vrata za ulaz u Šator; 16 Žrtvenik za žrtve paljenice i rešetku njegovu od mjedi, motke njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podnožje njezino; 17 Zavjese za dvorište, stupove njegove i stopice njihove, zastor za ulaz u dvorište; 18 Kolje za Šator i kolje za dvorište s uzicama njihovim; 19 Sjajne haljine za službu u Svetištu, sveto ruho za svećenika Arona i haljine sinovima njegovim za službu svećeničku." 20 Nato ode sva zajednica sinova Izraelovih od Mošea.

*Aliju Rišon (poglavlje 30): preveo Vatroslav Ivanuša
Ostale alije adaptirane iz više hrvatskih prijevoda*

